

Statens räddningsverks föreskrifter om säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods

[UPPHÄVD]

Lagstiftningsområde:
Transport av farligt gods

Statens räddningsverk meddelar föreskrifter och allmänna råd inom följande lagstiftningsområden:

- Allvarliga kemikalieolyckor
- Brandfarliga och explosiva varor
- Civilt försvar
- Ordning och säkerhet
- Räddningstjänst och förebyggande åtgärder enligt räddningstjänstlagen
- Teknisk kontroll
- Transport av farligt gods

Postadress
Räddningsverket
651 80 Karlstad
Besöksadress
Norra Klaragatan 18

Telefon
054-13 50 00
Telefax
054-13 56 00

E-post
srv@srv.se
Internet
www.srv.se

Org nr
202100-3914

Statens räddningsverks föreskrifter om säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods;

beslutade den 3 december 2002.

Statens räddningsverk föreskriver^{1,2} följande med stöd av 21 a, 21 b, 21 d och 22 §§ förordningen (1982:923)³ om transport av farligt gods.

Inledande bestämmelser

1 § Termer och begrepp som används i lagen (1982:821) om transport av farligt gods har samma betydelse i denna författning.

Med ADR-S avses i denna författning Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 2002:1) om transport av farligt gods på väg och i terräng (ADR-S) eller annan författning som trätt i dess ställe.

Med RID-S avses i denna författning Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 2002:2) om transport av farligt gods på järnväg (RID-S) eller annan författning som trätt i dess ställe.

Med IMDG-koden avses i denna författning Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2002:9) om transport till sjöss av farligt gods i förpackad form m m eller annan författning som trätt i dess ställe.

2 § Denna författning innehåller bestämmelser om undantag från krav på säkerhetsrådgivare, uppgifter för och kompetens hos säkerhetsrådgivare, krav på olycks- och tillbudsrapportering och meddelande om utsedd säkerhetsrådgivare samt bestämmelser om prov för säkerhetsrådgivare.

¹ Jfr rådets direktiv 96/35/EG av den 3 juni 1996 om utnämning av och kompetens hos säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar (EGT L 145, 19.6.1996, s 10, Celex 31996L0035).

² Jfr rådets direktivet 2000/18/EG av den 17 april 2000 om minimikrav vid examinering av säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar (EGT L 118, 19.5.2000, s 41, Celex 32000L0018).

³ Förordningen senast ändrad 2002:374.

Undantag

3 § Kravet på säkerhetsrådgivare i 10 a § lagen (1982:821) om transport av farligt gods gäller, förutom vad som framgår av 21 a § förordningen (1982:923) om transport av farligt gods, inte den

1. som avsänder eller transporterar farligt gods i enlighet med förutsättningarna i avsnitt 1.1.3 eller 2.2.7.1.2 i bilaga A till ADR-S,
2. som tillfälligt avsänder eller transporterar farligt gods och som omfattas av de bestämmelser som avses i del 12, 15, 16 eller avsnitt 13.2.2 i bilaga S till ADR-S,
3. som med traktor, terrängvagn eller motorredskap transporterar farligt gods i enlighet med förutsättningarna i kapitel 13.2 i bilaga S till ADR-S,
4. som avsänder eller transporterar farligt gods i enlighet med kapitel 18.1, utom avsnitt 18.1.2 andra stycket, i bilaga S till ADR-S, eller den vars verksamhet sker i enlighet med kapitel 18.2 i bilaga S till ADR-S,
5. som avsänder eller transporterar farligt gods i enlighet med förutsättningarna i avsnitt 1.1.3 eller 2.2.7.1.2 till bilaga 1 till RID-S,
6. som avsänder avfall för inrikes transport under förutsättning att avfallet härrör från den egna verksamheten, att avfallet definieras som *farligt avfall* enligt 4 § avfallsförordningen (2001:1063), att det får transporteras enligt förpackningsgrupp III i del 2 i ADR-S eller RID-S och att hanteringen av avfallet inte utgör verksamhetens huvud- eller biverksamhet,
7. som avsänder eller transporterar farligt gods i enlighet med villkoren i kapitel 3.4 i IMDG-koden,
8. som tillfälligt till sjöss avsänder eller transporterar farligt gods, under förutsättning att risken för sådana skador som avses i 8 § lagen (1982:821) om transport av farligt gods är liten,
9. som avsänder eller transporterar farligt gods som omfattas av de undantag som följer av Bestämmelser för Civil Luftfart - Driftbestämmelser, BCL-D 1.14 (LFS 1984:2) Transport av farligt gods och magnetiskt material och ICAO Doc 9284-AN/905 Technical Instructions for the Safe Transport of Dangerous Goods (ICAO-TI), del 1, kapitel 2 eller som avsänder eller transporterar farligt gods i enlighet med föreskrifterna i Bestämmelser för Civil Luftfart - Driftbestämmelser, BCL-D 2.3 (LFS 1989:20) Luftfart i förvärvssyfte med helikopter, moment 26.6, eller
10. som tillfälligt för eget bruk och utan ersättning i luftfart avsänder eller transporterar farligt gods.

Säkerhetsrådgivarens uppgifter

4 § Säkerhetsrådgivaren har, utöver vad som framgår av 10 b § lagen (1982:821) om transport av farligt gods och 21 b § förordningen (1982:923) om transport av farligt gods, till uppgift att tillse verksamhetens rutiner och metoder i samband med att farligt gods avsänds eller transporteras med avseende på bl a:

1. säkerställande av efterlevnaden av bestämmelser om identifiering av farligt gods som avsänds eller transporteras,
2. den hänsyn som tas vid förvärv av transportmedel till särskilda krav som gäller för transport av farligt gods,
3. kontroll av den utrustning som används när farligt gods avsänds eller transporteras,
4. att berörd personal har tillräcklig utbildning och att uppgifter om utbildningen finns dokumenterade,
5. planering av åtgärder i händelse av olycka eller tillbud vilka kan påverka säkerheten när farligt gods avsänds eller transporteras,
6. undersökning av, och vid behov upprättande av rapporter om, olyckor, tillbud eller allvarliga överträdelser i samband med avsändande eller transport av farligt gods,
7. vidtagande av åtgärder för att undvika att olyckor, tillbud eller allvarliga överträdelser upprepas,
8. hänsynstagande till lagstiftning och särskilda behov vid val eller anlitande av underleverantörer,
9. kontroll av att personal med uppdrag att avsända eller transportera farligt gods har utförliga arbetsföreskrifter och instruktioner,
10. införande av åtgärder för att öka medvetenheten om faror och risker som är förenade med avsändande och transport av farligt gods,
11. införande av kontrollförfaranden för att säkerställa att de transporthandlingar och den säkerhetsutrustning som skall medföras vid transporter finns i transportmedlet och att dessa handlingar och denna utrustning uppfyller gällande bestämmelser,
12. införande av kontrollförfaranden för att säkerställa att bestämmelser vad gäller lastning och lossning följs.

Olycks- och tillbudsrapportering

5 § Upplysningar om olyckor och tillbud enligt 21 f § förordningen (1982:923) om transport av farligt gods skall lämnas till Statens räddningsverk på formulär som verket tillhandahåller.

Meddelande om utsedd säkerhetsrådgivare

6 § Meddelande enligt 21 f § förordningen (1982:923) om transport av farligt gods om vem eller vilka personer som är säkerhetsrådgivare skall lämnas till Statens räddningsverk på formulär som verket tillhandahåller.

Prov för säkerhetsrådgivare

7 § För godkänt resultat vid sådant prov som avses i 21 c och 21 d §§ förordningen (1982:923) om transport av farligt gods krävs att deltagaren genom provet visat att han eller hon har erforderliga kunskaper om

1. de risker som är förenade med transport av farligt gods,
2. bestämmelser om transport av farligt gods samt
3. de uppgifter för säkerhetsrådgivare som framgår av lagen (1982:821) om transport av farligt gods, förordningen (1982:923) om transport av farligt gods och denna författning.

8 § Provet skall vara skriftligt och skall bestå av minst 20 öppna frågor vilka omfattar minst de ämnesområden som framgår av bilagan till denna författning. Flervalsfrågor kan användas och om sådana används skall två flervalsfrågor motsvara en öppen fråga.

I provet skall även ingå en fallstudie som har anknytning till säkerhetsrådgivarens uppgifter enligt lagen (1982:821) om transport av farligt gods, förordningen (1982:923) om transport av farligt gods och denna författning. I fallstudien skall deltagaren visa att han eller hon har de kvalifikationer som krävs för att fullgöra uppgiften som säkerhetsrådgivare.

Det skriftliga provet kan, om särskilda skäl föreligger, kompletteras med ett muntligt prov för att kontrollera att deltagaren besitter de erforderliga kunskaperna.

9 § Provets utformning skall anpassas till väg-, järnväg-, sjö- eller lufttransporter, och särskild uppmärksamhet skall ägnas åt följande ämnesområden ur bilagan till denna författning:

- allmänna förebyggande åtgärder och säkerhetsåtgärder,
- klassificering av farligt gods,
- allmänna förpackningsvillkor, inklusive tankar (tankfordon), tankcontainrar och cisternvagnar,
- varningsetiketter och skyltning,
- godsdeklaration,
- hantering och stuvning,
- utbildning av personal,
- transporthandlingar,
- säkerhetsinstruktioner,
- krav gällande utrustningen.

Denna författning träder i kraft två veckor efter den dag författningen, enligt uppgift på den, utkom från trycket i verkets författningssamling. Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 1999:1) om säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods upphör samtidigt att gälla.

Statens räddningsverk

CHRISTINA SALOMONSON

Bo Zetterström
(Enheten för farligt gods och kemi)

UPPHÄVD

[UPPRÄVND]

Förteckning över ämnesområden som minst skall ingå i prov för säkerhetsrådgivare

1. Allmänna förebyggande åtgärder och säkerhetsåtgärder:
 - a) kunskap om de konsekvenser som en olycka med farligt gods kan innebära,
 - b) kunskap om de främsta olycksorsakerna.
2. Bestämmelser hänförliga till väg-, järnväg-, sjö- eller lufttransporter av farligt gods i nationell lagstiftning, i Europeiska gemenskapens lagstiftning, i internationella konventioner och överenskommelser som är bindande för Sverige, särskilt rörande:
 - 2.1 Klassificering av farligt gods:
 - a) förfarandet för klassificering av lösningar och blandningar,
 - b) de olika klasserna av farligt gods och principerna för klassificering,
 - c) de transporterade farliga ämnens och föremålets egenskaper,
 - d) ämnens och föremålets fysikaliska, kemiska och toxikologiska egenskaper.
 - 2.2 Allmänna förpackningsvillkor, inklusive tankar (tankfordon), tankcontainrar och cisternvagnar:
 - a) olika typer av förpackningar, kodning och märkning,
 - b) förpackningskrav och föreskrifter för provning av förpackningar,
 - c) förpackningens kondition och återkommande kontroll.
 - 2.3 Varningsetiketter och skyltning:
 - a) markeringar på varningsetiketter,
 - b) placering och avlägsnande av varningsetiketter, skyltning och etikettering,
 - c) skyltning och etikettering.
 - 2.4 Försändningssätt och försändningsvillkor:
 - a) transport som komplett last,
 - b) transport i bulk,
 - c) containertransport,
 - d) transport i fasta och avmonterbara tankar.
 - 2.5 Passagerartransport
 - 2.6 Förbud och försiktighetsåtgärder vid samlastning
 - 2.7 Separering av ämnen
 - 2.8 Begränsade mängder och andra undantag

**SRVFS
2002:3
Bilaga**

- 2.9 Hantering och stuvning:
 - a) lastning och lossning (fyllnadsgrad),
 - b) stuvning och separering.
- 2.10 Rengöring eller avgasning före lastning eller efter lossning
- 2.11 Utbildning av personal
- 2.12 Transporthandlingar:
 - a) godsdeklaration,
 - b) skriftliga instruktioner,
 - c) certifikat om godkännande av fordon,
 - d) intyg om förarutbildning,
 - e) dispenser,
 - f) övriga handlingar som krävs för den aktuella transporten.
- 2.13 Säkerhetsinstruktioner: Tillämpning av instruktioner och användning av personlig skyddsutrustning.
- 2.14 Övervakningskrav vid uppställning av transportmedel
- 2.15 Regler och restriktioner för trafik och navigation
- 2.16 Driftsbetingade utsläpp och oavsiktliga utsläpp av förorenande ämnen
- 2.17 Krav gällande utrustningen